

Prolog

Darth Bane, vládnoucí Temný pán ze Sithu, odkopl příkrývku, spustil nohy z postele a položil je na studenou mramorovou podlahu. Zakroužil hlavou, aby si protáhl svalnatý krk a ramena.

Se zabručáním vstal. Zhluboka se nadechl, potom pomalu vydechl a vzpažil ruce nad hlavu, až se vytáhl do své dvoumetrové výšky. Přitom se dotkl prsty stropu a cítil zřetelné a ostré *pop-pop-pop* každého obratle.

Spokojeně ruce spustil a ze zdobeného nočního stolu u postele vzal svůj světelný meč. Zakřivená rukojeť byla v pravici příjemná. Znamá. Solidní. Ale přestože ji pevně svíral, levá ruka se mu třásla. Zavrčel, sevřel prázdnou ruku v pěst a zabořil prsty do dlaně – drsný, ale účinný způsob, jak třas zkrotit.

Tiše vyklouzl z ložnice sídla, které nyní nazýval domovem. Stěny lemovaly zářící tapiserie a na podlaze chodeb ležely ručně tkané koberce. Procházel kolem pokojů, z nichž každý byl vybaven ručně vyráběným nábytkem, vzácnými uměleckými díly a dalšími nezaměnitelnými znaky bohatství. Trvalo mu téměř celou minutu, než prošel budovou a dorazil k zadním dveřím, které vedly k rozlehlým pozemkům obklopujících jeho sídlo.

Bosý a od pasu nahoru nahý se otrásl a pohlédl na abstraktní mozaiku kamenného nádvoří ozářenou světlem dvou měsíců Ciutricu IV. Naskočila mu husí kůže, ale on noční chlad ignoroval, zažehl světelný meč a začal cvičit agresivní formu Djem So.

Svaly naříkaly na protest a v kloubech mu praskalo, když se precizně pohyboval v různých sekvencích. *Sek. Blok. Výpad.* Chodidla mu tiše pleskala o kameny nádvoří v úsporném rytmu, v němž prováděl výpady a parírování proti imaginárnímu protivníkovi.

Poslední známky spánku a únavy se tvrdohlavě držely jeho těla a slabými hlásky ho přemlouvaly, aby zanechal cvičení a vrátil se do pohodlí své postele. Bane je umlčel tichým odříkáním první věty Sithského kodexu: *Mír je klam; je jen vášeň.*

Uplynulo deset let od doby, co přišel o svou orbaliskovou zbroj. Deset let od chvíle, co bylo jeho tělo spáleno téměř k nepoznání ničující energií silových blesků vypuštěných z jeho vlastní ruky. Deset let od doby, co ho léčitel Caleb přivedl zpět od bran smrti a Zannah, jeho učednice, zabila Caleba a oklamala Jedie, kteří je hledali.

Díky Zannahiným manipulacím teď Jediové věřili, že Sithové přestali existovat. Bane se svou učednicí následující desetiletí strávili tím, že tu legendu podpořovali: žili ve stínech, shromažďovali zdroje a sbírali síly na den, kdy udeří proti Jediům. V ten slavný den se Sithové odhalí a smetou své nepřátele.

Bane věděl, že toho dne se nikdy nedožije. Byl teď v páté dekádě svého věku a tělo začínaly poznamenávat

první jizvičky času a věku. Odevzdal se však myšlen-
ce, že jednoho dne, i kdyby to trvalo celá staletí, budou
Sithové – jeho Sithové – vládnout galaxii.

Dál ignoroval bolest, která nevyhnutelně doprová-
zela první polovinu jeho nočního cvičení, a jeho pohy-
by nabíraly na rychlosti. Vzduch syčel a praskal, jak ho
znovu a znovu protínala rudá čepel, která se stala prod-
loužením jeho nezdolné vůle.

Stále disponoval impozantní postavou. Mocné sva-
ly, vypracované v mládí, které strávil prací v dolech na
Apatrosu, se mu vlnily pod kůží a napínaly se s každým
výpadem a sekem jeho světelného meče. Ale malá část
brutální síly, kterou měl kdysi, byla pryč.

Vyskočil vysoko do vzduchu, zvedl světelný meč
nad hlavu a provedl sek kolmo dolů, kterým by nepří-
tele rozdělil na dvě poloviny. Jeho chodidla s hlasitým
plesknutím dopadla na kamenné nádvoří. Bane se do-
sud pohyboval s divokou elegancí a děsivým důrazem.
Světelný meč se stále ještě míhal oslepující rychlostí,
když prováděl svá bojová cvičení, avšak byl o sotva po-
střehnutelný okamžik pomalejší než kdysi.

Stárnutí bylo pozvolné, ale nevyhnutelné. Bane to
přijímal; co ztrácel na síle a rychlosti, to snadno vyna-
hrazoval svou moudrostí, znalostmi a zkušenostmi. Ale
nebyl to věk, který vinil za občasné třas levé ruky.

Přes oba měsíce přeletěl stín – temný mrak hrozící
silnou bouří. Bane zastavil a krátce se rozmýšlel, zda
nemá přerušit svůj rituál, aby se vyhnul hrozícímu lijá-
ku. Ale svaly už měl zahřáté a krev se mu divoce hnala

žilami. Slabá bolest byla pryč, zahnaná adrenalinem vybuzeným intenzivním fyzickým tréninkem. Teď nebyl čas skončit.

Ucítil nápor studeného větru, přihrčil se, otevřel se Síle a nechal ji sebou proudit. Natáhl se k ní, aby rozšířil své vnímání, aby pojal každou kapku vody padající z nebe, a rozhodl se, že na sebe nenechá dopadnout ani jednu.

Cítil, jak v něm narůstá energie temné strany. Jako vždy to začalo slabou jiskřičkou, malým zábleskem tepla a světla. Svaly se v očekávání napjaly a zase uvolnily. Přiživil jiskru vlastní vášní a nechal plamen svým hněvem a zuřivostí přerůst v peklo čekající na vypuštění.

Jakmile na nádvoří kolem něj dopadly první tlusté kapky deště, vyrazil do akce. Opustil nátlakový styl Djem So a přešel do rychlejších sekvencí Soresu, přičemž mu světelný meč nad hlavou vykresloval malé kruhy v sériích pohybů určených k odrážení nepřátelských blasterových střel.

Vítr zesílil na vyjící vichřici a z roztroušených kapek se stala průtrž mračen. Baneova mysl a tělo se spojily v jedno a on přesměřoval nekonečnou energii Síly proti lijáku. Čepelí meče zachytával kapky a přetvářel je na obláčky páry, a zároveň se otáčel, vířil a uhýbal těm kapkám, kterým se podařilo proniknout jeho obranou.

Dalších deset minut bojoval se zuřícím lijákem, zcela oddaný moci temné strany. A pak, stejně náhle jako liják začal, byla zase pryč a temný mrak odvál vítr. Bane vypnul meč a zhluboka dýchal. Kůže se mu leskla potem, ale jeho těla se nedotkla jediná kapka.

Náhlé bouře byly na Ciutricu téměř každonoční událostí, zvláště zde, v hustých lesích na předměstí hlavního města Daplona. Avšak toto malé nepohodlí se dalo v porovnání s ostatními výhodami, které planeta nabízela, snadno tolerovat.

Ciutric, ležící na Vnější okraji daleko od sídla galaktické moci a daleko od slídivých očí Rady Jediů, měl to štěstí, že se nacházel na křižovatce několika hyperprostorových obchodních tras. Na planetě často přistávaly lodě a daly vzniknout malé, ale vysoce ziskové společnosti zaměřené na obchod a dopravu.

Pro Banea však bylo důležitější, že neustálý proud návštěvníků z regionů celé galaxie mu poskytoval snadný přístup ke kontaktům a zprávám a umožnil mu vybudovat síť informátorů a agentů, na kterou mohl osobně dohlížet.

To nebylo možné, dokud bylo jeho tělo pokryté orbaklisky – spoustou chitinových parazitů, kteří se na něm přizívovali výměnou za zvýšenou sílu a odolnost, kterou poskytovali. Živá zbroj ho učinila v boji muže proti muži téměř nezranitelným, ale na druhou stranu vypadala monstrózně a nutila ho skrývat se před očima galaxie.

Tehdy byly jeho plány na budování bohatství, vlivu a politické moci omezovány jeho fyzickou deformací. Přinucen k životu v izolaci, aby si Jediové nepovšimli jeho existence, musel pracovat pouze přes emisary a zprostředkovatele. Spoléhal na Zannah, že bude jeho očima a ušima. Všechny informace, které dostával, procházely přes ni; každý úkol byl vykonán její rukou. Ve

výsledku musel Bane jednat mnohem obezřetněji, což zpomalovalo jeho snahy a odkládalo jeho plány.

Teď byly věci jiné. Pořád měl hrůzu nahánějící postavu, ale ne o nic víc než kterýkoli žoldák, nájemný lovec nebo vysloužilý voják. V typickém oděvu jejich adoptované domovské planety vzbuzoval pozornost spíše svou výškou, jinak nebyl ničím výjimečný. Dovedl splynout s davem, jednat s těmi, kdo měli informace, a posilovat vztahy s cennými politickými spojenci.

Už se nemusel schovávat, protože uměl zakrýt svou pravou identitu tou, kterou nově přijal. Nakonec Bane koupil malé sídlo pár minut od Daplony. Spolu se Zannah přijali identity bohatých obchodníků, sourozenců Seppa a Alliy Omekových, a pečlivě si pěstovali svou pověst v planetárních sociálních, politických a ekonomických kruzích.

Jejich sídlo se nacházelo poblíž města, aby měli snadný přístup ke všemu, co Ciutric nabízel, a přitom bylo dostatečně izolované na to, aby mohla Zannah pokračovat ve svých sithských lekcích. Stagnace a samolibost byly neřesti, jež jednou povedou ke konečnému zničení Jediů, a Bane se jako temný lord měl na pozoru, aby jeho vlastní řád neupadl do stejné pasti. Bylo nutné nejen vycvičit svou učednici, ale také zvyšovat vlastní schopnosti a znalosti.

Na nádvoří vál studený vánek a ochlazoval Baneovo zpocené tělo. Tělesný trénink pro tuto noc skončil a nastal čas věnovat se skutečné práci.

Několik desítek kroků ho zavedlo k malému přístavku v zadní části sídla. Dveře byly zamčené kódovaným

bezpečnostním zámekem. Vyfukal kód, lehce do dveří zatlačil a vstoupil do budovy sloužící jako jeho soukromá knihovna.

Vnitřek sestával z jediné čtvercové místnosti pět krát pět metrů osvětlené stropní lampou. Stěny lemovaly police plné svitků a rukopisů, které za léta nashromáždil: učení pradávných Sithů. Uprostřed místnosti stálo velké pódium s malým podstavcem. Na něm spočíval největší poklad temného lorda: jeho holokron.

Čtyřboká pyramida byla dost malá, aby se vešla do dlaně, a obsahovala všechny Baneovy znalosti a vědění. Vše, co se naučil o způsobech temné strany – všechno jeho učení a filozofie – bylo přeneseno do holokronu a navždy uchováno. Byl to jeho odkaz, způsob, jak sdílet celoživotní moudrost s těmi, kdo ho budou následovat v linii sithských mistrů.

Až zemře, holokron připadne Zannah za předpokladu, že se jednoho dne ukáže být natolik silnou, aby ho připravila o titul Temného pána. Bane si už nebyl jistý, jestli ten den přijde.

Sithové v různých formách existovali tisíce let. Po celou svou historii vedli nekonečnou válku proti Jediům... a sobě navzájem. Snahy stoupenců temné strany byly znovu a znovu mařeny jejich vlastní rivalitou a mocenskými boji.

To se táhlo po celou historii sithského řádu. Každý velký vůdce byl nevyhnutelně svržen aliancí svých stoupenců. Bez silného vůdce se menší Sithové rychle obrátili proti sobě a dál tak řád oslabovali.

Ze všech sithských mistrů jen Bane pochopil nesmyslnou marnost tohoto běhu věcí. A pouze on byl dost silný na to, aby ho prolomil. Pod jeho vedením se Sithové obrodili. Nyní byli pouze dva – jeden mistr a jeden učeň; jeden, aby moc ztělesňoval, druhý, aby po ní toužil.

Díky tomu bude linie Sithů pokračovat jen prostřednictvím těch nejsilnějších, těch, kteří si to nejvíc zaslouží. Baneovo Pravidlo dvou zajišťovalo, že moc mistra a učně z generace na generaci poroste, až budou Sithové konečně schopni zničit Jedie a započít nový věk galaxie.

Proto si Bane zvolil Zannah za svou učednici: měla potenciál jednoho dne překonat jeho schopnosti. Toho dne mu vyrve titul Temného pána ze Sithu a vybere si vlastního učně. Bane zemře, ale Sithové budou žít dál.

Nebo v to kdysi věřil. Nyní měl v mysli pochyby. Dvě desítky let uplynuly od doby, co desetiletou dívku našel na bojišti Ruusanu, a přesto se zdálo, že Zannah vyhovuje pouze sloužit. Přijímala jeho lekce a prokázala neuvěřitelnou spřízněnost se Sílou. Bane její postup po léta pečlivě sledoval a už nedokázal s jistotou říct, kdo z nich by přežil jejich souboj. Ale její neochota ho vyzvat ho přiměla uvažovat, jestli Zannah nepostrádá nezkontrolovatelné ambice nutné k tomu, aby se stala Temnou paní ze Sithu.

Vstoupil do knihovny a natáhl levou ruku, aby za sebou zavřel dveře. Přitom si povšiml až příliš známého chvění ve svých prstech. Bezděčně ruku stáhl, znovu ji sevřel v pěst a kopnutím dveře zabouchl.

Na Baneovi si začal vybírat svou daň věk, ale to nebylo nic proti tomu, co s jeho tělem udělaly desítky let

natahování se k temné straně Síly. Usmál se nad tou chmurnou ironií: díky temné straně měl přístup k téměř neomezené moci, ale ten byl vykoupen strašlivou cenou. Svaly a kosti postrádaly sílu ustát nezměrnou energii uvolněnou Sílou. Neuhasitelný oheň temné strany ho spaloval a kousek po kousku stravoval. Po desetiletích soustředování a usměrňování této energie se jeho tělo začínalo hroutit.

Jeho stav ještě zhoršovaly přetrvávající následky orbitaliskové zbroje, která ho zabíjela, ačkoli mu dodávala neuvěřitelnou sílu a rychlost.

Paraziti posílili jeho tělo daleko za přirozené možnosti, což mělo za následek předčasné stárnutí a zrychlení degenerace způsobené temnou stranou. Orbalkové už byli pryč, ale jimi napáchané škody se nedaly odstranit.

První zjevné příznaky horšícího se zdraví byly sotva postřehnutelné: oči měl vpadlé a suché, kůži o odstín bledší a pórovitější, než bylo na jeho věk běžné. Nicméně poslední rok na sobě pozoroval mnohem viditelnější zhoršení vedoucí k třasu, který stále častěji postihoval jeho levou ruku.

A nebylo nic, co by s tím mohl udělat. Jedi by se natáhl ke světlé straně, aby zranění a nemoc vyléčil. Ale temná strana byla zbraň; slabost a křehkost si nezasluhovaly léčit. Pouze silní mohli přežít.

Snažil se před svou učednicí třas skrýt, ale Zannah byla příliš rychlá a příliš bystrá, než aby jí ušla tak očividná známka slabosti jejího mistra.

Bane čekal, že třas bude katalyzátorem, který Zannah přiměje ho vyzvat. Ale i teď, když jeho tělo vykazovalo nezpochybnitelné známky rostoucí zranitelnosti, se zdálo, že Zannah má v úmyslu nechat věci tak, jak jsou. Bane netušil, jestli to bylo ze strachu, nerozhodnosti nebo snad lítosti vůči svému mistrovi – ale ani jedna z těchto vlastností nebyla pro vyvolenou nositelku jeho odkazu přípustná.

Samozřejmě že existovalo další možné vysvětlení – které ho trápilo ze všech nejvíc. Bylo možné, že si Zannah všimla jeho zhoršujících se tělesných schopností a prostě se rozhodla počkat. Za pět let bude z jeho těla jen zničená schránka a ona se ho zbaví prakticky bez rizika.

Bane by za jiných okolností takovou strategii schvaloval, ale v tomto případě to odporovalo samotné základní myšlence Pravidla dvou. Učeň si musel titul Temného pána zasloužit, vyrvat ho svému mistrovi v souboji, který měl prověřit schopnosti obou až na samé hranice. Pokud se Zannah rozhodla čelit mu teprve tehdy, až bude oslaben nemocí a neduživostí, pak si nezasloužila být jeho nástupkyní. Avšak Bane nebyl ochotný vyprovokovat souboj sám. Kdyby padl, Sithům by vládla mistryně, která nepřijala nebo nepochopila klíčový princip, na kterém byl založen jejich nový řád. Kdyby zvítězil, zůstal by bez učně a jeho slábnoucí tělo by selhalo dlouho předtím, než by našel a řádně vycvičil dalšího.

Existovalo jediné řešení: Bane potřeboval najít způsob, jak si prodloužit život. Musel najít způsob, jak uzdravit a omladit své tělo... nebo ho nahradit. Ještě

před rokem by si myslel, že taková věc je nemožná. Nyní už věděl, že se mýlil.

Z jedné police vyndal tlustou, věkem omšelou knihu s popraskanou koženou vazbou a žlutými stránkami. Opatrně ji položil na podstavec a otevřel na straně, kterou si označil předchozí noc.

Stejně jako většinu svazků ve své knihovně i tuto knihu koupil od soukromého sběratele. Galaxie mohla věřit, že Sithové přestali existovat, ale temná strana stále přitahovala různé muže a ženy a mezi bohatými a mocnými kvetl černý trh se zakázanými sithskými artefakty.

Jediové svou snahou najít a zabavit vše, co mohlo být spojováno se Sithy, v důsledku pouze vyhnali ceny nahoru a přinutili sběratele jednat přes prostředníky, aby utajili svou totožnost.

To Baneovi dokonale vyhovovalo. Mohl doplňovat a rozšiřovat svou knihovnu beze strachu, že by k sobě přitáhl pozornost: byl jen dalším sithským fetišistou, dalším anonymním sběratelem posedlým temnou stranou a ochotným utratit malé jmění za zakázané rukopisy a předměty.

Většina z toho, co získal, mu bylo jen k malému užitku: amulety nebo jiné cetky se zanedbatelnou silou; druhořadá kopie historických prací, které znal ze svých studií na Korribanu; neúplné práce psané nerozlušitelnými, dávno mrtvými jazyky. Ale občas se na něj usmálo štěstí a on narazil na skutečně vzácný poklad.

Takovým pokladem byla i tato odřená kniha. Jeden z jeho agentů ji koupil před pár měsíci – což byla událost

příliš výjimečná na to, aby se dala vysvětlit náhodou. Síla se ubírala záhadnými cestami a Bane věřil, že kniha měla skončit v jeho vlastnictví a vydat mu odpověď na jeho problém.

Jako většina jeho sbírky šlo o historický souhrn o jednom pradávnmém Sithovi. Většina stránek obsahovala jména, data a další informace, které pro něj neměly žádný praktický užitek. Avšak byl tam malý oddíl, který se krátce zmiňoval o muži jménem Darth Andeddu. Andeddu podle spisu žil celá staletí díky tomu, že používal temnou stranu k prodloužení života a udržování svého těla daleko za jeho normální životností.

Jak bylo před Baneovou reformou mezi Sithy typické, Andedduova vláda násilně skončila, když ho zradili a svrhli jeho stoupenci. Ale jeho holokron, depozitář jeho největších tajemství – včetně tajemství téměř věčného života – nebyl nikdy nalezen.

To bylo vše: celkem ani ne dvě stránky v knize. V krátké kapitole se nenašla ani zmínka o tom, kde nebo kdy Andeddu žil. Nic o tom, co se stalo s jeho stoupenci po jeho pádu. A právě díky tomu nedostatku informací byl úryvek tak působivý.

Proč obsahoval tak málo podrobností? Proč během předchozích let studia o Darthu Andedduovi nikdy nic nečetl?

Existovalo jediné vysvětlení, které dávalo smysl: Jediové se ho pokusili vymazat z galaktických záznamů. Po celá staletí sbírali každý datapad, holodisk a psaný text zmiňující se o Andedduovi a ukládali je do svých

archivů, kde je pohřbili, aby tato tajemství navždy skryli.

Ale navzdory jejich snahám přežila tato jedna poznámka ve starém, zapomenutém a jinak bezvýznamném svazku, který si našel cestu do Baneových rukou. V posledních dvou měsících od doby, kdy se k němu kniha dostala, končil temný lord svá noční bojová cvičení návštěvami knihovny, aby rozjímal o záhadě Andedduova ztraceného holokronu. Porovnával knihu před sebou s informacemi ze své sbírky ve snaze složit kousky skládačky, ale nikdy neuspěl.

Odmítal však svůj výzkum vzdát. Záviselo na tom vše, pro co pracoval a co vybudoval. Sliboval si, že *najde místo, kde se nachází Andedduův holokron. Odhalí tajemství věčného života, které mu poskytne čas k vyvolení a vycvičení dalšího učně.*

Bez něj zchradne a zemře. Zannah získá titul Temné paní bez úsilí, což bude výsměchem Pravidlu dvou a řád přejde do rukou mistryně, který si to nezaslouží.

Pokud se mu nepovede najít Andedduův holokron, budou Sithové ztraceni.